

[Arbejdsministeren]

Ja men hvad er kendsgerningerne, fru Grethe Fenger Møller? Kendsgerningerne er, at de fleste af de mennesker, der er på arbejdsløshedsdagpengemaksimumssatsen, langtfra får 90 pct. dækning eller 80 pct. dækning. Et meget stort flertal – og det drejer sig om arbejdsledere, det drejer sig om funktionærer, det drejer sig om faglærte arbejdere – får 60–70 pct. af deres hidtidige arbejdsindtjening, og det er altså denne gruppe af mennesker, der ikke skal have reguleret deres forhold, sådan at afstanden mellem arbejdsløshedsdagpengesatsen og deres hidtidige arbejdsindtjening kan blive endnu større, endnu mere skæv. Jeg kan ikke se det rimelige i det synspunkt.

Jeg har kommenteret hr. Nymanns betragtninger, og jeg mener, at de må tale for sig selv.

Til fru Birthe Nielsen vil jeg sige, at det afgørende for regeringen har været at finde balancen mellem den indtægtsudvikling, der er for de erhvervsaktive og dem, der, som jeg sagde det før, er ramt af sygdom og arbejdsløshed eller er gået på efterløn.

Jeg mener, at fru Birthe Nielsen blander begreberne sammen, når fru Birthe Nielsen siger, at dette lovforslag i første række vil ramme de unge og kvinderne, for det er meget få kvinder og næsten ingen unge, der er på arbejdsløshedsdagpengenes maksimum. Vi har netop i lovforslaget taget et særligt hensyn til, at de lavestlønnede blandt de arbejdsløse får den fulde dyrtidsregulering pr. 1. marts, og derfor ligger der det sociale synspunkt i selve lovforslaget, som fru Birthe Nielsen har efterlyst.

Jeg er meget enig med hr. Bolvig i hans vurdering af forslaget, som det foreligger, og den balance, der er indbygget i forslaget. Jeg kan sige til hr. Bolvig, at regeringen er indstillet på at forhandle både med de politiske partier og med arbejdsmarkedets parter om den fremtidige regulering af dagpengesatserne på arbejdsmarkedet for at sikre, at balancen mellem indtægtsudviklingen for disse grupper og for de erhvervsaktive grupper opretholdes.

Jeg kan sige til fru Mimi Jakobsen, at det, hun gerne vil stemme om i form af sit eget ændringsforslag, kommer hun faktisk også til at stemme om allerede i dag. For regeringens forslag går netop ud på at ændre det oprindelige forslag fra alene at være en dyrtidsre-

gulering til også at være en begrænset taktregulering til efteråret i stil med det, som de offentligt ansatte får. Ved sin stillingtagen til dette ændringsforslag tror jeg man får mulighed for at stemme om det, som fru Mimi Jakobsen ønsker der skal stemmes om.

Jeg er i øvrigt glad for fru Mimi Jakobsens bemærkning om balancen i forslaget, som jeg mener i høj grad er opretholdt.

Jeg forstod på hr. Kurt Hansen, at dette var et rendyrket borgerligt forslag, og at regeringen og socialdemokratiet og jeg havde underkastet os argumentationen fra de borgerlige partiers side. Det er ikke tilfældet. Dette forslag er selvfølgelig blevet udarbejdet i et snævert samarbejde med Arbejdsløshedskassernes Samvirke og de øvrige instanser på arbejdsmarkedet. Jeg kan sige til hr. Kurt Hansen og i øvrigt også til fru Birthe Nielsen, at man jo ikke skal glemme, at de arbejdsledige fik en fuld regulering her pr. 1. januar, hvad der jo i høj grad hører med i billedet, hvor andre må give afkald på en række dyrtidsportioner, og det er selvfølgelig det, der skaber behovet for den lovgivning, der her lægges frem. Jeg mener, at hr. Kurt Hansen skyder langt over målet i sin kritik af dette forslag.

Det kan da heller ikke, set ud fra et socialt synspunkt, være rimeligt, at vi har en anden udvikling for disse grupper end den, der er den almindelige på arbejdsmarkedet. Det, vi hidtil har ønsket, har jo været, at der skulle være en balance og endda en balance, der gør, at de svageste arbejdsløse og de svageste syge helt friholdes for de beskæringer, der ligger i forslaget, og som giver det økonomiske resultat, jeg omtalte tidligere.

Enggaard (V):

Arbejdsministeren var inde på, at når jeg talte om en tilbageføring til tilstandene, som de var indtil 1974, havde jeg overset, at der dengang var tale om en taktregulering, som har været indtil dato. Den ændring har jeg ikke overset, men vi mener ikke desto mindre, at en helårlig regulering er rigtig, og det er kedeligt, når arbejdsministeren her siger, at det for ham ikke har været afgørende at få nogle besparelser i denne sammenhæng. Det er, som om det har været et nødvendigt biprodukt ved udformningen af nogle regler, der er udformet hovedsagelig ud fra andre